

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **O. V.**, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2014, č. j. 2 A 24/2014 - 33,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2014, č. j. 2 A 24/2014 - 33, byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9. 5. 2014, č. j. CPR-16670/ČJ-2013-930310-V237, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 26. 11. 2013, č. j. KRPA-101657-90/ČJ-2012-000022 o uložení správního vyhoštění a stanovení doby 2 let, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a to z důvodu, že pobývala na území České republiky neoprávněně bez platného víza po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost. Následně byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen stěžovatelčin návrh na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti. Návrh stěžovatelka odůvodnila tím, že její individuální zájem na spravedlivém procesu a ochraně jejích procesních práv významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám, jakož i potenciální ohrožení důležitého veřejného zájmu. Výkon napadeného rozhodnutí by znamenal zcela zásadní zásah do jejího života, a do života všech členů její rodiny. Podle stěžovatelky nemůže přiznání odkladného účinku kasační stížnosti představovat újmu pro žádné třetí osoby, přičemž vyloučila i rozpor s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatelka zároveň poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to na usnesení ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 - 37, ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100.

Ředitelství služby cizinecké policie ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedlo, že lhůta pro podání kasační stížnosti skončila dne 28. 8. 2014 a návrh byl datován až dnem 2. 9. 2014. Pozdním podáním návrhu stěžovatelka již nemůže do své kasační

stížnosti jakkoli zasahovat. Ředitelství služby cizinecké policie proto navrholo, aby byl návrh na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti jako opožděný odmítnut. Dále vyslovilo nesouhlas s případným přiznáním odkladného účinku, neboť pro zajištění práva na spravedlivý proces v řízení se speciálním subjektem, tj. cizincem, by zcela jistě bylo automatické přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zakomponováno do zákona. I přes chybějící speciální právní úpravu by totiž za naznačeného stavu musel být přiznán odkladný účinek každé kasační stížnosti podané ve věci správního vyhoštění, neboť pro specifické postavení hlavního účastníka a charakter vedeného řízení by ve smyslu stěžovatelkou citovaného závěru Nejvyššího správního soudu došlo k zásahu do práva cizince na spravedlivý proces vždy. I v daném případě jde o cizinku, která by musela z území České republiky v důsledku uloženého správního vyhoštění vycestovat. Protiprávního jednání odůvodňujícího správní vyhoštění se prokazatelně dopustila a k osobní účasti na jednání před Nejvyšším správním soudem může využít institutu povolení vstupu definovaného v ust. § 122 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Závěrem pak Ředitelství služby cizinecké policie konstatovalo, že stěžovatelka splňuje podle judikatury Nejvyššího správního soudu všechny předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto lze očekávat, že i v daném případě bude odkladný účinek předmětné kasační stížnosti přiznán.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. lze odkladný účinek přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (resp. stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku vycházel Nejvyšší správní soud především z toho, že pokud by do doby meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti nebyl přiznán kasační stížnosti odkladný účinek, byla by stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucena opustit území České republiky. Pro řádný výkon stěžovatelčina ústavního práva na spravedlivý proces je přitom třeba, aby mohla setrvat na území České republiky do skončení řízení o její kasační stížnosti. Byť je stěžovatelka v tomto řízení zastoupena advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces mimo jiné náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem a udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení. Nejvyšší správní soud proto shledal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v tom, že by stěžovatelka byla nucena opustit území České republiky před rozhodnutím o kasační stížnosti, a tím by byla zkrácena na svém právu na spravedlivý proces. Z tohoto důvodu ostatně přiznává ust. § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek *ex lege* s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu. Není tedy bez dalšího dán důvod, proč by obdobnou možnost setrvat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti. V daném případě tak lze nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky napadeného správního rozhodnutí a možným vznikem zákonem předpokládané újmy na straně stěžovatelky (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 – 58, a ze dne 4. 4. 2014, č. j. 7 Azs 36/2014 – 21).

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska podmínky stanovené v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. a neshledal žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatelka nebyla vyhoštěna z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, ale z důvodu podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců protože pobývala na území

pokračování

České republiky neoprávněně bez platného víza po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Nejvyšší správní soud tudíž v konkrétních skutkových okolnostech případu neshledal důvod, na základě něhož by ve stěžovatelčině dočasném setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o její kasační stížnosti mohl být spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem.

Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou, vyjádření správního orgánu k návrhu na přiznání odkladného účinku a skutečností vyplývajících ze správního spisu, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny. Proto rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ust. § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu